

Znak obce Libňatov:

Obec Libňatov disponovala v období před konstitucí obecního zřízení v polovině 19.století vlastním pečetním typářem. Dokládají to otisky v Indikačních skizzách Stabilního katastru z roku 1840, uložené v archivních fondech Národního archivu v Praze, a v Eichlerově topografické sbírce z první poloviny 19.století v Archivu Národního muzea v Praze.

Jednalo se však pouze o tzv. nápisovou pečeť s nápisem označujícím majitele pečeti „Obecz Libniatow“ a dekorativním prvkem v podobě zkřížených ratolestí (vavřínové a palmové) – tedy o pečeť bez vlastního obrazového symbolu.

Z uvedeného vyplývá, že pro tvorbu znaku obce tak nemáme k dispozici vhodný sfragistický podklad v podobě historického obrazového obecního pečetního znamení, jehož figurální námět by mohl být uplatněn v novém (heraldickém) znaku obce.

Pro tvorbu nového (heraldického) znaku obce to znamená nutnost využití alternativního postupu výběru vhodných znakových figur.

Jinými slovy: Neukazuje-li se jako možné heraldizovat staré předheraldické obrazové znamení obce, znak obce lze vytvořit prostřednictvím kombinace znakových figur vyjadřujících relevantní motivy z historie a geografie obce, nebo představujících tzv. mluvící znamení obce – to znamená symbol vyjadřující svým označením název obce.

O které znakové figury může jít ?

Jedná se o několik následujících figur, jež mohou symbolizovat heraldicky relevantní historické a geografické motivy obce a o nichž lze při heraldicky správném postupu tvorby symbolů uvažovat:

1.Obecná (tj. z reality odvozená a adekvátně heraldicky stylizovaná) figura zvonu připomíná libňatovskou zvonici z roku 1835. Jedná se o heraldicky úspornější a tedy vhodnější vyjádření zvonice, nežli zobrazení celé stavby.

2.Obecná figura otevřené brány do dvora představuje symbol svobodného dvora a připomíná tak jednak charakter obce a jednak i v literatuře uváděnou první písemnou zmínku o obci z roku 1464, kdy „... prodal Jiřík z Chlumu, seděním na tvrzi v Litoboři, Pavlovi v Libnětově šest prutů rolí svobodných s rychtou a krčmou. Byl to rozsáhlý statek svobodnický, čp.17....“

Současně se jedná také o odkaz na původ české verze názvu obce, který se v odborné literatuře vysvětluje jako odvozenina od označení „Libňatův dvůr“.

3.Heroldská (tj.geometrickým dělením štítu konstituovaná) figura (heraldicky) levého (tj. pohledu pozorovatele pravého) stupně v modifikované podobě stupněm oddělené hlavy štítu (tj. vodorovného pruhu se stupněm u horního okraje štítu) odkazuje na erb Litobořských z Chlumu, k jejichž panství patřila ves v 15.století.

4. Heroldská figura vlnitého břevna v různých modifikacích – tj. v počtu jednoho břevna či dvou břeven, nebo v podobě vodorovného či kosmého břevna) symbolizuje polohu obce na obou stranách říčky Maršovky a někdejší libňatovský mlýn.

5. Zmíněnou polohu obce podél stran vodního toku v údolí a na přilehlých svazích podtrhuje variantně spojení kosmého vlnitého břevna s kosmým vydutým břevnem. Zároveň je tím vyjádřena i německá verze názvu obce Leibentahl čili milé údolí.

6. Obecná figura květu lnu představuje symbol zaměstnání někdejších obyvatel historického Libňatova, jak se o tom zmiňuje historická místopisná literatura z roku 1929, v níž se můžeme dočíst, že obyvatelé „... zabývají se doma obrubováním a vázáním textilních výrobků. Domácí tkalcovství zaniká; před šedesáti lety pracovalo zde 150 tkalců, nyní vyrábí se tkaniny pouze na 13 domácích stavech.“

7. Je-li některý z figurálních motivů ve znaku obsažen dvakrát – například dvě břevna, nebo dvě znaková pole – jedná se o vyjádření sídelního rozvrstvení obce do dvou tzv. základních sídelních jednotek, jimiž jsou Libňatov a Svobodné.

Barevné řešení návrhu znaku obce:

Při realizaci návrhu znaku lze postupovat tak, že se jednotlivé varianty návrhu znaku od sebe liší kromě kompozičního řešení také v barevném provedení.

Pokud jde o zvolení barev znaku v obecné rovině, existuje v heraldickém tvarosloví pravidlo o nemožnosti pokládání barvy na barvu a kovu na kov.

V klasické komunální heraldice českých zemí hovoříme o šesti základních tinkturách, k nimž posléze přibýly další doplňkové tinktury, kupříkladu tzv. přirozené barvy. Dvě z oněch základních tinktur jsou tzv. kovy - zlatá neboli žlutá a stříbrná neboli bílá, zatímco ostatní - červená, modrá, zelená a černá - patří do kategorie barev.

Je tedy možno volit buď kovový štít (resp. kovové pole štítu) a barevné figury, či opačně barevný štít (resp. barevné pole štítu) a figury kovové. V obou případech je přitom vhodné zachovat co nejmenší možný počet tinktur.

U návrhu znaku pro obec Libňatov lze pak - při zachování popsaného pravidla - uvažovat především o následujících barevných kombinacích:

- modrá, stříbrná, zelená, zlatá = barvy venkovské krajiny (stromy, lesy, louky, pole, vodní toky a plochy, širé nebe),

- stříbrná + červená = historické české zemské barvy a současně tinktury erbu Litobořských z Chlumu.

Blason neboli popis variant návrhu znaku obce:

Varianta 1:

„V zeleném štítě stříbrná volná prázdná brána do dvora se zlatými otevřenými vraty a zlatou valbovou střechou nad zlatým zvonem zavěšeným na stříbrném vlnitém zúženém sníženém břevně.“

Varianta 2:

„Stříbrným vlnitým zúženým břevnem zeleno-modře dělený štít. Nahoře stříbrná volná prázdná brána do dvora se zlatými otevřenými vraty a zlatou valbovou střechou. Dole zlatý zvon zavěšený na stříbrném vlnitém zúženém břevně.“

Varianta 3:

„Stříbrným vlnitým zúženým břevnem červeno-modře dělený štít. Nahoře stříbrná volná prázdná brána do dvora se zlatými otevřenými vraty a zlatou valbovou střechou. Dole zlatý zvon zavěšený na stříbrném vlnitém zúženém břevně.“

Varianta 4:

„Zelený štít s levým stupněm oddělenou stříbrnou hlavou. V hlavě vpravo modrý květ lnu se zeleným semeníkem. Ve štítě z dolního okraje vyrůstající stříbrná prázdná brána do dvora se zlatými otevřenými vraty a zlatou valbovou střechou. V bráně zlatý zvon.“

Varianta 5:

„Červený štít s levým stupněm oddělenou stříbrnou hlavou. V hlavě vpravo modrý květ lnu se zlatým semeníkem. Ve štítě z dolního okraje vyrůstající stříbrná prázdná brána do dvora se zlatými otevřenými vraty a zlatou valbovou střechou. V bráně zlatý zvon.“

Varianta 6:

„Zelený štít s levým stupněm oddělenou stříbrnou hlavou. V hlavě vpravo modrý květ lnu se zeleným semeníkem. Ve štítě dvě stříbrná vlnitá zúžená břevna, na dolním zavěšený zlatý zvon.“

Varianta 7:

„V zeleném štítě děleném stříbrným vlnitým zúženým břevnem nahoře stříbrný květ lnu se zeleným semeníkem, dole zlatý zvon zavěšený na stříbrném vlnitém zúženém břevně.“

Varianta 8:

„Ve štítě děleném zeleno-modře stříbrným vlnitým zúženým břevnem nahoře stříbrný květ lnu se zeleným semeníkem, dole zlatý zvon zavěšený na stříbrném vlnitém zúženém břevně.“

Varianta 9:

„Ve štítě děleném červeno-modře stříbrným vlnitým zúženým břevnem nahoře stříbrný

-5-

květ Inu se zeleným semeníkem, dole zlatý zvon zavěšený na stříbrném vlnitém zúženém břevně.“

Varianta 10:

„V zeleném štítě modré kosmé vlnité břevno ve stříbrném kosmém vydutém břevně provázeném nahoře zlatým zvonem a dole stříbrným květem Inu se zeleným semeníkem.“

Varianta 11:

„V modrém štítě modré kosmé vlnité břevno ve stříbrném kosmém vydutém břevně provázeném nahoře zlatým zvonem a dole stříbrným květem Inu s modrým semeníkem.“

Varianta 12:

„V červeném štítě modré kosmé vlnité břevno ve stříbrném kosmém vydutém břevně provázeném nahoře zlatým zvonem a dole stříbrným květem Inu s červeným semeníkem.“

Vlajka obce Libňatov:

Při tvorbě návrhu obecní vlajky platí, že námět nebo podoba vlajky musí korespondovat s figurálním obsahem či podobou návrhu znaku. Tuto zásadu lze realizovat ve třech základních intencích:

I-Přistoupením k tzv. opakování znaku (ať již k tzv. doslovnému či tzv.částečnému opakování znaku), což znamená, že se v listu vlajky objeví zcela totožné figury ve stejné či obdobné kompozici jako ve znakovém štítu.

II-Zjednodušením znakových figur do geometrické kombinace pruhů s totožnými barvami.

III-Vzhledem ke konkrétnímu případu vyváženou kombinací postupů I. a II..

V případě návrhu vlajky pro obec Libňatov se přitom ukazuje jako vhodné postupovat takto:

-varianty 1-9 = kombinace doslovného opakování některých znakových figur s geometrizací či eliminací ostatních figur,

-varianty 10-12 = opakování znakové figurální kompozice.

Popis variant návrhu vlajky obce:

Varianta 1:

„List tvoří pět svislých pruhů, zelený žlutý, zelený, bílý vlnitý třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi a zelený, v poměru 1:1:2:1:5. Na bílém pruhu zavěšený žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 2:

„List dělený bílým pruhem vycházejícím z poslední dvanáctiny horního okraje a páté dvanáctiny dolního okraje na zelené žerďové pole s bílou volnou prázdnou bránou do dvora se žlutými otevřenými vraty a žlutou valbovou střechou a modré vlající pole se žlutým zvonem. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 3:

„List dělený bílým pruhem vycházejícím z poslední dvanáctiny horního okraje a páté dvanáctiny dolního okraje na červené žerďové pole s bílou volnou prázdnou bránou do dvora se žlutými otevřenými vraty a žlutou valbovou střechou a modré vlající pole se žlutým zvonem. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 4:

„Bílo-zeleně šikmo dělený list. V bílém poli modrý květ Inu se zeleným středem. V zeleném poli žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 5:

„Bílo-červeně šikmo dělený list. V bílém poli modrý květ Inu se žlutým středem. V červeném poli žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 6:

„Bílo-zeleně šikmo dělený list. V bílém poli modrý květ Inu se zeleným středem. V zeleném poli žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 7:

„Zelený list se dvěma bílými pruhy vycházejícími z desáté a poslední dvanáctiny horního a první a třetí dvanáctiny dolního okraje. V horním rohu bílý květ Inu se zeleným středem. V dolním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 8:

„List dělený třemi pruhy, dvěma bílými vycházejícími z desáté a poslední dvanáctiny horního a první a třetí dvanáctiny dolního okraje a modrým vycházejícím z jedenácté dvanáctiny horního a druhé dvanáctiny dolního okraje na zelené žerďové a modré vlající pole. V horním rohu bílý květ Inu se zeleným středem. V dolním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 9:

„List dělený třemi pruhy, dvěma bílými vycházejícími z desáté a poslední dvanáctiny

-7-

horního a první a třetí dvanáctiny dolního okraje a modrým vycházejícím z jedenácté dvanáctiny horního a druhé dvanáctiny dolního okraje na zelené žerďové a modré vlající pole. V horním rohu bílý květ lnu s červeným středem. V dolním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 10:

„Zelený list s bílým pruhem vycházejícím v horním rohu z první čtvrtiny žerďového a první šestiny horního okraje a v dolním cípu z poslední šestiny dolního a poslední čtvrtiny vlajícího okraje. V pruhu modrý kosmý pruh vlnitý třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi široký osminu šířky listu. V dolním rohu bílý květ lnu se zeleným středem. V horním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 11:

„Modrý list s bílým pruhem vycházejícím v horním rohu z první čtvrtiny žerďového a první šestiny horního okraje a v dolním cípu z poslední šestiny dolního a poslední čtvrtiny vlajícího okraje. V pruhu modrý kosmý pruh vlnitý třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi široký osminu šířky listu. V dolním rohu bílý květ lnu s modrým středem. V horním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“

Varianta 12:

„Červený list s bílým pruhem vycházejícím v horním rohu z první čtvrtiny žerďového a první šestiny horního okraje a v dolním cípu z poslední šestiny dolního a poslední čtvrtiny vlajícího okraje. V pruhu modrý kosmý pruh vlnitý třemi vrcholy a dvěma prohlubněmi široký osminu šířky listu. V dolním rohu bílý květ lnu s červeným středem. V horním cípu žlutý zvon. Poměr šířky k délce je 2:3.“